

Hensigten med denne Lov er dels at gennemføre en *Forhyringsordning* i Overensstemmelse med det af den internationale Arbejdskonference i Genua i 1920 vedtagne Konventionsudkast (se C. Nr. 5), dels at *sammenfatte* de beslægtede Lovregler om Forhyring og om Mønstring — de sidste har været spredt i forskellige Love — og derved fuldstændiggøre den rationelle Udformning af de Lovbestemmelser, der betinger Skibsmandskabets Tjenesteaftale.

Forhyringsordningen har hidtil hvilet paa Loven af 12. April 1892 om Forhyringsagenter, suppleret med Sømandsloven af 1. Maj 1923. Herefter var Forhyring forbeholdt særlige af det offentlige autoriserede Agenter, som var undergivet Statskontrol. Efter at den nysnævnte Konvention var tilvejebragt, blev der nedsat en *Kommission*, som i sin Betænkning af April 1921 fremsatte Udkast til Lov om Opretelse af Statsforhyringskontorer. Dette Udkast har dannet Grundlaget for nærværende Lov.

Et Forslag til Lov om Forhyring og Mønstring har tidligere været forelagt Rigsdagen i alt 7 Gange. Lovforslaget blev fremsat i Folketinget i Rigsdagssamlingerne 1925—26 (Aarvog Side 398), 1926—27 (Aarvog Side 474) og 1929—30 (Aarvog Side 435). I sidstnævnte Samling vedtoges Forslaget med enkelte Ændringer af Mønstringsbestemmelserne og oversendtes til Landstinget, hvis Udvalg imidlertid paa Grund af det sene Tidspunkt af Samlingen ikke paabegyndte nogen egentlig Realitetsdrøftelse af Sagen. I de to følgende Rigsdagssamlinger fremsattes Lovforslaget i Landstinget (Aarvog 1930—31, Side 529 og Aarvog 1931—32, Side 560), men naaede ikke at blive færdigbehandlet. Forslaget blev da i Rigsdagssamlingen 1932—33 paa ny fremsat i Folketinget, og det vedtoges her med 64 Stemmer mod 54, men i Landstingets Udvalg lykkedes det ikke at naa til Enighed om Forhyringsbestemmelserne (Aarvog 1932—33, Side 654). I sidste Samling blev Forslaget forelagt Landstinget i samme Form som den, hvori det i 1933 blev vedtaget af Folketinget (Aarvog 1935—36, Side 416), men heller ikke denne Gang blev Forhandlingerne om Forhyringsvilkaarene tilendebragt.

Ved Forelæggelsen i denne Samling var Lovforslaget atter enslydende med Folketingets Vedtagelse af 1933. Det ændredes under Behandlingen i Landstinget paa enkelte Punkter (se det ved §§ 3, 4 og 15 anførte) og gennemførtes med Regeringspartierne Stemmer, medens Venstre og Det konservative Folkeparti — i Folketinget ogsaa Retsforbundet — stemte imod.

Loven er inddelt i 3 Kapitler. Indholdet af de to første Kapitler, om Forhyring og om Mønstring, gengives som Hel-